

ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWDL
เรื่อง ความน่าจะเป็น ที่ส่งผลต่อความสามารถ
ในการแก้ปัญหาคณิตศาสตร์ ของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนพระปฐมวิทยาลัย

ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564

นางสาวฐิติกานต์ เพิ่มทองเพ็อก
ตำแหน่ง ครู

โรงเรียนพระปฐมวิทยาลัย
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครปฐม
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ

หัวข้อวิจัย ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWDL เรื่อง ความน่าจะเป็น ที่ส่งผลต่อ
ความสามารถในการแก้ปัญหาทางคณิตศาสตร์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
โรงเรียนพระปฐมวิทยาลัย

ผู้วิจัย นางสาวจิตติกานต์ เพิ่มทองเผือก

กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ โรงเรียนพระปฐมวิทยาลัย

ปีการศึกษา 2564

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) โดยมีวัตถุประสงค์ของ
การวิจัย ดังนี้ (1) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง ความน่าจะเป็น ของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWDL (2) เพื่อศึกษาความพึงพอใจ
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWDL กลุ่มตัวอย่างที่ใช้
ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/6 จำนวน 40 คน ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564
โรงเรียนพระปฐมวิทยาลัย ดำเนินการทดลองระหว่างวันที่ 4 มกราคม 2565 ถึงวันที่ 28 มกราคม 2565
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWDL เรื่อง ความน่าจะเป็น
แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง ความน่าจะเป็น แบบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ
แบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้
เทคนิค KWDL เรื่อง ความน่าจะเป็น วิเคราะห์ข้อมูลด้วยการหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าส่วนเบี่ยงเบน
มาตรฐาน (S.D.) การทดสอบสถิติ t – test dependent sample การทดสอบสถิติ t-test one
sample และการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)

ผลการวิจัยพบว่า

1) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่จัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWDL เรื่อง ความน่าจะเป็น
หลังการจัดการเรียนรู้สูงกว่าก่อนจัดการเรียนรู้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2) นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWDL อยู่ในระดับมาก
($\bar{X} = 4.40$, S.D. = 0.59)